

Any I. BUTLLETI D'INFORMACIÓ D'ESQUERRA REPUBLICANA Núm.1.
DE
CATALUNYA

La nostra força.

El nostre partit ha adquirit, en el curs dels darrers mesos, una força i una vitalitat que es mostren indiscutibles davant dels milers i milers d'exemplars que es distribueixen mensualment del nostre portantveu, "LA HUMANITAT", i davant la gran preponderància que en el si dels partits catalans i en quan fa referència als contactes establerts amb els de Galícia, Euzkadi i el Centre es demostra, com no podia ser d'altre manera, que E.R. de C. segueix representant l'esperit i els anhels de la majoria dels catalans.

La Unió de Partits catalans.

La U. de P.C. està integrada per la Unió Democràtica, Acció Catalana, Estat Català, Esquerre Republicana, Unió de Rabassaires, Front Nacional, Moviment Socialista i, a més, i per mitjà del nostre Partit, es mantenen contactes amb la C.N.T., la U.G.T. i el P.S.U.C.. Amb la C.N.T. no s'ha arribat encara a una entesa definitiva per causa de la seva obstinació en pretendre que la Unió de P.C. depengui de la Alianza de Fuerzas Democràtiques, de Madrid la qual cosa no ha estat pas exigida del bloc de partits d'Euzkadi i de Galícia. Això, a part de que no ens és possible fer-ho, en tant que nacionalistes catalans, és incompatible amb el desig expressat per tots els altres partits de Catalunya, incloent-hi els comunistes. Per altra part, la C.N.T. pretén que la representació del sector marxista català recaigui en el P.S.O.E., la qual organització, a més de no ésser reconeguda, en quan a representativa del proletariat català, ni pel Moviment Socialista ni pel P.S.U.C., no té cap força eficient a casa nostra. El P.S.U.C. no integra encara el bloc català, d'una manera definitiva, a causa de la seva incompatibilitat irreconciliable amb el M.S. de C., els quals acusa d'ésser els antics elements del P.U.M. i troquistes. La U.G.T. no hi és a causa de les dissenyances entre els comunistes i els socialistes.

E.R. de C. segueix, amb tot afany, les gestions per tal d'anar il·limant aspiracions, i si bé, malgrat els nostres esforços, la C.N.T. no ha acceptat ni tan sols la constitució d'un Comitè d'enllaç per tal de col·laborar en l'encarrocament de Franco, és de preveure que les gestions que actualment es porten a cap, des de Madrid mateix, no es trigarà ja gaire més temps a aconseguir la definitiva unitat d'acció de tots els nuclis antifranquistes, i de la qual se n'ha fet campions E.R. de C.

Actuació d'E.R. de C. a França.

Malgrat les fondes discrepàncies que hi ha entre els militants de base i alguns dels antics dirigents del nostre Partit, per causa de les actuacions passades, és indiscutible que tothom ha comprès la necessitat de guardar per a la data on que es celebrarà el Congrés del Partit, a Catalunya, tots els greuges i totes les opinions, sobre tàctiques i programes, per tal de no preocupar-se d'altre cosa, avui per avui, que de la unitat d'E.R., i fer-ne el millor instrument d'acció i combat contra França i la Falanga. Una volta aquest anhel ha arrolat en el ànim de tots els nostres companys exilats, n'ha seguit una acurada i conscient disciplina i, E.R. de C., s'ha posat ràpidament al front dels antifeixistes catalans de l'exterior i l'entusiasme i el respecte que hom mereixcut dels demòcrates francesos no s'ha fet esperar i, actualment, el prestigi de Catalunya i de la República, que està per damunt dels homes i dels fets anecdòtics, ha quedat definitivament consolidat i el nostre pla de llibertat reconegut.

El Consell Directiu d'E.R. a Catalunya.

El C.D. d'E.R., a Catalunya, que deu la seva existència a la confiança de les Federacions Comarcals de l'interior, no està lligat a cap supeditació amb el Directori que actua a França si bé, per tal de relacionar l'acció contra el feixisme espanyol, des de dins i des de fora, es mantenen unes relacions d'interdependència que presuposen, però, que el Partit, on realment radica, és a Catalunya. El C.D. es preocupa de la creació de plans mestissats que revolucionaran l'estructura, el pensament i el programa de l'Esquerra i que soren denats a condicionar en el moment oportú a tots els militants i, posteriorment, deuran ésser aprovats pel màxim organisme del Partit, això és, pel Congrés.

Mentre tant, el C.D., estudiarà, amb tota atenció, les suggerències, crítiques i opinions que tinguin a bé fer-li arribar els militants del Partit, o els organismes locals, tot el qual deurà ésser fet per escrit i serà contestat, així mateix, per escrit i directament. El C.D. està a la disposició de tots els afiliats i reclama d'ells la més lleial col·laboració, doncs, la tasca d'assolir els ideals que propugnam, ha d'ésser l'obra de tothom. Tots els membres del C.D. estan disposats a renunciar als seus càrrecs en el mateix moment on que les Federacions respectives no tinguin posades en ells tota la confiança que exigeixen les actuals circumstàncies. D'una cosa podem estar ben segurs tots els companys d'E.R. de C. i és que, el C.D., no regatejarà mitjans, energies i sacrificis per aconseguir la República Confederal de pobles lliures d'Ibèria i el màxim avenç possible en el camp social i econòmic.

Les J.E.R.E.C. i les Forces de la Resistència.

Les Comarcals i els Districtes rebren instruccions per a la ràpida reorganització de les Joventuts i dels grups de Resistència. Els comunistes, els socialistes, etc., es preocupen tots d'una manera molt acurada de la captació, en vista al demà, de les joventuts de Catalunya. Cal que el nostre Partit faci un esforç en el mateix sentit, i més avui quan aquestes joventuts són les nostres millors cel·laboredores en la tasca de combatre a Franco des del carrer o des d'on calgui. A més, les J.E.R.E.C., en virtut de l'actual Reglament del Partit, no són una força independent sinó que estan sotmeses a la disciplina i al control dels organismes dirigents d'E.R.

La situació econòmica del Partit.

La situació econòmica del nostre Partit és bastant precària car els ingressos de les Federacions comarcals són mínims i, en canvi, les despeses dels desplaçaments a França, Madrid, etc., que ja es procuren fer molt de tant en tant, l'atenció dels presos i les víctimes del feixisme i les despeses de l'organització, etc., pugen molts milers de pessetes. Els donatius que es recullen, per mitjà de la distribució de "La Humanitat", venen just per a cobrir les despeses de la seva publicació, i consti que E.R. de C. és el Partit que fa un esforç més considerable en aquest sentit. Prenem per exemple el darrer número extraordinari, el de Nadal, el qual ha costat a raó de 1'15 pessetes per exemplar, sense contar les despeses del repartiment; ara bé, varis contenars d'exemplars van destinats a la propaganda i; per tant, no es cobren: els dels Consolats, els que van a França, els donats als altres partits, etc., i varis contenars més que s'escampen per algunes comarques, i que s'hi porten per que serveixin d'estímul per a llur organització; cal fer un esforç a cada número i això, en definitiva, sempre són pèssimes. De totes maneres, el C.D., igual que en totes les qüestions polítiques, té sempre a disposició dels afiliats els informes més complets i precisos.

Confiança i unitat.

Volem prevenir als militants de consciència honrada d'un perill que fins ara no s'ha produït, però que la miopia d'alguns insensats egoistes i grimpadors de totes les èpoques i la traïdoria de l'enemic, el qual encara ens combatrà aprofitant-se de totes les armes, podria provocar en un pervindre immediat. Mentre el nostre Partit ha portat una vida mediocre, els eternals protostereis i els feixistes no s'han preocupat el més mínim d'E.R. de C. ni dels nostres presos, ni dels nostres desvalguts, ni com calia obrar per a

traure a Franco. Ara, quan el nostre Partit ha passat novament a un primer pla de la vida nacional, per cèleul, als uns, i per reaccionaris, els altres intentaran per tots els medis difamar, sembrar discrepàncies i dubtes e l'entorn dels homes que ara, com sempre, se ho estan jugant tot en aquest moment. No tractaran d'aportar nobles iniciatives ni crítiques constructives, que ja hem dit abans com seran de bon rebudes, sinó, simplement, trencar la unitat del nostre Partit, car sabem, que així, és com aconseguiran mantenir per un temps més a la Falanga o bé aconseguiran donar satisfacció a les seves miserables aspiracions. Molt de compte amb aquests posseïdors de riu revolt i amb els traidors infiltrats. Fem tots el quadre, ben units, contra el franquisme i per Catalunya.

